

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobkyně nezl. Š. P., zastoupené zákonnou zástupkyní J. P., proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2014, č. j. MPSV/2014/494/4306, sp. zn. SZ1195/2013/9S-ÚSK, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 3. 12. 2014, č. j. 75 Ad 17/2014 – 17,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Ústí nad Labem rozhodnutím ze dne 4. 6. 2013, č. j. UP/881393/13/AIS-SSL, snížil žalobkyni měsíčně vyplácený příspěvek na péči od července 2013 z částky 12.000,- Kč na částku 9.000,- Kč. Odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí zamítl žalovaný v záhlaví specifikovaným rozhodnutím. Žalobu proti rozhodnutí žalovaného odmítl krajský soud výše uvedeným usnesením pro opožděnost.

Žalobkyně následně zaslala krajskému soudu podání označené jako „námitka“ proti uvedenému usnesení krajského soudu. V tomto podání uvedla, že nesouhlasí s výrokem krajského soudu a navrhuje změnu usnesení krajského soudu tak, aby „*krajský soud znovu přezkoumal své rozhodnutí, a dále aby příspěvek na péči byl zvýšen z 9.000 Kč zpět na 12.000 Kč*“. Krajský soud toto podání podle jeho obsahu vyhodnotil jako kasační stížnost a postoupil je Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 5. 1. 2015, č. j. 1 Ads 254/2014 – 8, sdělil žalobkyni, že jediným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví (vedle obnovy řízení, která však v nynějším případě není přípustná) je kasační stížnost, o níž přísluší rozhodovat Nejvyššímu správnímu soudu.

Zároveň žalobkyni upozornil, že podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zásadně zastoupen advokátem, a vyzval ji k tomu, aby ve lhůtě jednoho týdne od doručení daného usnesení předložila soudu plnou moc udělenou jí advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti (případně, aby ve stejné lhůtě prokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie). Nejvyšší správní soud dále žalobkyni poučil o možných procesních důsledcích nevyhovění dané výzvě a o jejím právu požádat soud o ustanovení zástupce.

Uvedené usnesení bylo žalobkyni doručeno dne 9. 1. 2015, žalobkyně však na něj dosud nijak nereagovala. Přes výzvu k odstranění nedostatku zastoupení tedy nepředložila ve stanovené lhůtě plnou moc udělenou advokátovi, ani nedoložila, že by sama měla vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie, ani nepožádala soud o ustanovení zástupce. Povinné zastoupení advokátem (případně vlastní vysokoškolské právnické vzdělání stěžovatele) je přitom podmínkou řízení o kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nesplnění uvedené podmínky řízení na základě § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. ledna 2015

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu